

Izhaja v Trstu

vsak petek ob 5. pop.
Rokopisi se ne vračajo. Ne frankovana pisma se ne sprejemajo.
Uredništvo in upravljalstvo
ul. del Lavatolo
št. 1. l.
Telefon 18-67.

NARODNI DELAVEC

Posamezne štev. se prodajajo po 6 stot.
Inserati se računajo na milimetre v širini na kolone, in sicer po 8 stot. za vsaki mm. Za več nego 10kratno objavo pa po dogovoru.
Naročnina za celo leto K 4.—; za pol in četrt leta razmerno.

Glasilo „Narodne delavske organizacije“ in „Zveze jugoslovanskih železničarjev“.

Narodni delavci, proslavimo slovesno 1. majnik!

Narodna delavska organizacija

pride
v nedeljo dne 17. aprila 1910.

dva javna SHODA

in sicer
v Rojanu
v prostorih „Konsumnega društva“
ob 10. uri zjutraj
na Opčinah
v prostorih „Konsumnega društva“
ob 4. uri pop.

Na dnevnem redu je edina točka:
Volitev v okrajno bolniško blagajno.

OKOLIČANI! Člani okrajne bolniške blagajne! Pridite v velikem številu na ta shod, ker je velike važnosti ne samo za člane okrajne bolniške blagajne, temveč ravno tako tudi za vse slovensko ljudstvo!

Odbor N. D. O.

Nekoliko odgovora.

Narodna delavska organizacija je pač res trn v peti marsikomu, ki sicer nima prav nikake pravice vtikati se v njeno delovanje. Ne samo, da ima svoje najljubše sovražnike v rdeči internacionali in irredentarskih Pagninijancih, vstajajo ji ravno taki nasprotniki tudi v domačih slovenskih vrstah, v zadnjih časih zlasti s strani, ki v Trstu vzlic neumornemu trudu gotovih

oseb, da bi pridobile slovensko delavstvo zase, ipak nikakor ne more pokazati najmanjšega uspeha.

„Narodna delavska organizacija“ je in hoče kot taka ostati nepolitična, zato je ne brigajo prav nič niti tihe niti glasne pobožne želje niti te niti one stranke, za dejanja in nehanja svojih članov izven organizacije pa N. D. O. ni nikdar in ne bo nikoli nikomur dajala odgovora, ker je vsak njen član v stvarih, ki netičejo organizacije, popolnoma svoboden in N. D. O. kot taka niti ne more niti ne sme v takih zadevah vplivati nanj.

„Narodna delavska organizacija“ je nepolitična in nepolitičen je tudi naš list, zato se tudi ne bomo vpuščali v nikake politične razmatranja, v kakoršna nas je najbrž hotel zavesti tržaški dopisnik ljubljanskega „Slovenca“, ki je z raznimi svojimi „duhovitostmi“ skoraj napolnil celo sobotno številko omenjenega lista. Vemo, kdo tiči za temi dopisi, mož nam je dobro znan, saj ga pozna celi Trst in se mu — smeje. Ne odgovarjamo torej njemu, bog ne daj, da bi se ponižali do njegovega nizkotnega stališča, izpregovoriti hočemo le par besedi, ker se je dopisnik dotaknil stvari, o katerih bi bili prej ali slej itak izpregovorili sami.

Pred vsemi pa naj povemo popolnoma jasno, zakaj takemu dopisniku sploh ne odgovarjamo, tudi ne na njegova izvajanja tičuća delovanje N. D. O.

V zadnji naši številki smo govorili o zvereh v človeški podobi, o častnikarskih hijenah, ki ne spoštujejo niti človeka v človeku. Z vso pravico smo to pisali o socialno-demokraciji, „Lavoratorju“, in danes moramo, žal, gotovo ne v čast tržaškemu slovenstvu, poudarjati isto z edino to razliko, da se je našel med tržaškimi Slovenci človek, ki je padel na „Lavoratorjevo“ stališče, stališče častnikarskega hijenstva, one strahovite podlosti, one nečloveške nesramnosti, da ne respektira v svoji strankarski strasti niti na smrt bolnega človeka, da celo človeka, ki se bori med

življenjem in smrtjo, obliva z vso gnusobo svojega sovražstva.

Tržaškemu dopisniku „Slovenca“ je pač predobro znano, da je predsednik N. D. O. dr. Josip Mandić že par tednov smrtnonevarno bolan, in ta dopisnik, ki naj stopa vsak dan pred oltar Najvišjega s čistim srcem, brez sledu sovražstva in mrznje, ki naj bi bil namestnik tistega, kije rekel: „ljubite svoje sovražnike in storite dobro tistim, ki vam zlo delajo“, ta dopisnik gre in namoči svoje pero v najgorenjši svoj politično-strankarski žolč ter napada na smrt bolnega dr. Mandića in ga vlači v blato svoje strankarske mrznje, dasiravno ni dr. Mandić niti kot privatnik niti njemu niti njegovi stranki nikdar pokazal niti slokega prsta.

Sramota, da se je našel tak človek med tržaškimi Slovenci, in le upamo, da je „Slovenec“ priobčil ta gnusni napad le, ker se je zanesel na svojega dopisnika, in da je v urednikih „Slovenčevih“ toliko častnikarske poštenosti, da bi kaj takega ne bili priobčili, ako bi bili vedeli, kako stvari stoji.

Preidemo naj torej k stvari, o kateri smo hoteli govoriti.

Ne samo „Slovenčev“ dopisnik, temveč tudi drugi ljudje, katerim je „Narodna delavska organizacija“ prav ravno tako zelo pri srcu, kakor njemu, govore o nekakem „vretju“ v N. D. O., govore o nekakem razporu v N. D. O., govore, da preti N. D. O. razpad. O tem smo že hoteli izpregovoriti par besedi, torej naj jih izpregovorimo sedaj.

Vse to govoričenje o „vretju“, razporu, razpadu ni čisto nič drugega, kakor pobožna želja sovražnikov „Narodne delav. organ.“. Nikdar še ni stala N. D. O. tako trdno, kakor stoji prav sedaj, in to tembolj ker članstvo od dneva do dneva raste, vedno bolj in bolj kaže zanimanje za organizacijo, in kar je največ, izkazuje nemejeno zaupanje organizaciji, njenemu vodstvu in še prav posebno predsedniku tov. dr. Mandiću.

Naj bi le imel hijenski dopisnik „Slovenčev“ najmanjši stik z delavstvom, učal njevim v N. D. O., bi se pač ne laga potem, da „pada zaupanje v dr. Mandića“, naj bi videl, kako sedaj delavstvo, stari, v boju za vsakdanji kruh osiveli možje, s strahom povprašujejo: „kako je z našim Mandićem, ali je upati, da ozdravi“, s kakim srčnim veseljem pozdravljajo vsako poročilo o zboljšanju njegovega stanja, če bi ta lažnjivi dopisnik imel le trholico pojma o vsem tem, kar se vrši in dogaja v organizaciji, potem bi ne mogel pisati takih neumnosti, takih izmišljotin, ako ni padel že tako nizko, da vedomo hoče lagati in obrekovati.

Toda dovolj o tem; vsak pošten človek si po tem, kar smo povedali, lahko stvori sodbo o častivrednosti „resnicoljubnega“ dopisnika „Slovenčevega“.

In občni zbor N. D. O. „Slovenčev“ dopisnik je tako dobro informiran o „N. D. O.“, da ne ve niti tega, kar ve zadnji član organizacije, da je bil občni zbor določen že pred meseci na konec aprila ali začetek majnika. Članstvo N. D. O. ve, da se pripravlja za ta občni zbor cela vrsta važnih izprememb, da se pripravljajo temeljita izprememba organizacijskega statuta in društvenih pravil, da se pripravljajo važne izpremembe v zadevi podpornega zaklada, da se pripravljajo ustanovitve za vso N. D. O., ne samo za Trst, silno važnih naprav, katerih ne gre obešati že pol leta pred ustanovitvijo na veliki kakor imajo navado ljudje, ki vse obične stvari ne morejo videti. Članstvo N. D. O. ve, da je, za vse te stvari treba temeljite priprave, da je treba dobro preud. vsako tako stvar, predno se pride na dan v taki obliki, da je sprejemljiva in da obeta gotov uspeh. Vodstvo N. D. O. si je svesto svoje odgovornosti in članstvo N. D. O. le odobrava postopanje vodstva v tem oziru vedoč, da bo vodstvo ukrenilo le kaj takega, kar bo v korist ne pa v škodo članstvu.

Z ozirom na vse to se bo pač vršil občni zbor N. D. O. tedaj, ko bodo priprave dozorele toliko, da more vodstvo stopiti pred članstvo z gotovimi stvarmi, ne pa s polovičarsko šušmarijo, katero je potem treba krpati in krpati, da že več

Pozor na volitve v okrajno bolniško blagajno!

PODLISTEK.

Boljša bodočnost.

Spisal Jakob Purkart.

Ker se mi je bolezen slabšala, mi ni preostajalo drugega, kot da sem šel v mestno bolnišnico, kjer so me tudi sprejeli. Ker po dolgem čakanju ni bilo nobenega zdravnika od nikoder, sem poprosil bližnjo postrežnico, da mi enega pokliče. Obžalovala je, da mi ne more takoj ustreči. Stvar se mi je nekako čudna zdela, zato sem jo poprosil, da pojasni, kaj je vzrok, da je ena glavnih dunajskih mestnih bolnišnic popolnoma brez zdravnikov?

Postrežnica je bila toliko prijazna, ter mi je stvar pojasnila tako-le:

Za današnji dan in sicer ravno za to uro so priredili vsi zdravniki te bolnišnice skupni sestanek in to, prijatelj, v svrhu zboljšanja svojega stanja. Neznosna draginja, ki dandanes postaja vedno občutnejša, tepe tudi naše zdravnike, kateri zahtevajo od občine poboljšanje plače, sicer da stopijo v štrajk.

„No, ravnokar prihajajo zdravniki“, mi še zakliče ter odide.

Izpoznal sem tako, da so vsi stanovi nezadovoljni, da se vse nekako pripravlja k nečemu, kar ob tem mišljenju prešinja mozeg.

Hvala bogu, da v bolnišnici nisem ostal mnogo časa. Polagoma se mi je zdravje toliko obrnilo na bolje, da sem jo zamogel v kratkem zapustiti.

Podal sem se zopet na pot, in prišel sem ravno do te lepe sence ves izmučen in iztradan. Tu sem našel tebe, prijatelj, ki si me okrepčal ter nekoliko razvedril.

Sem prišel sem ravno premišljeval, kaj je sploh krivo temu splošnemu človeškemu nezadovoljstvu.

Naj govore ljudje, kar hočejo, naj pripisujejo krivdo temu ali onemu, moje mnenje pa je sledeče:

Edini vzrok vsem nadlogam, ki tlačijo dandanes človeštvo, je vojna. Vojna je ona pošast, katera z vso svojo grozo tlačí vse narode in ravno sedaj bolj kot kedaj poprej, kajti vojne potrebnosti niso bile še nikdar tako visoke, kakor so sedaj. In ta mora človeštva se ne da odpraviti. Mogoče bi bilo, ako bi se dogovoril ves civilizirani

svet, ali pred vsem bi moralo izginiti ono sovražstvo, ona nevošljivost in pohlepnost, ki vlada med narodi drug proti drugemu.

Vsa današnja, toliko hvalisana kultura pa ni v stanu preurediti teh razmer, pač pa je nastala prava tekma v modernem oboroževanju na suhem in na vodi, v zraku in pod zemljo ter pod vodo.

Posledice temu so pa ogromni državni stroški, da jih države skoraj ne morejo več zmagovati. To je krivo, da državni že ne vedo več, kake davke bi si izmišlili, da bi zamašili žrelo nenasitnega zmaja — vojne. Vse je že obdačeno, komaj še privoščijo človeku zrak, da ga sme neobdačenega dihati.

Države so sicer začele delovati na razoroženje, ali pokazalo se je, da so prav tiste, od katerih je izšla ta misel, prve morale poseči po orožju, kakor n. pr. Rusija, ki je predlagala mirovno konferenco, pa se je prva morala bojevati proti Japoncem.

Le pogledjmo, koliko škodo prinaša vojna ljudstvu.

Kmet mora svoje sinove, ko jih najbolj rabi na polju, pošiljati k vojakom. In tako se godi vsem stanovom. Med tem pa

rastejo davki tako, da je že nemogoče izhajati. Draginja je postala tolika, da je že ni več mogoče zmagovati.

In te žalostne razmere potem še izrabljajo razne stranke v svoje samopašne namene, kakor n. pr. socialni demokrati. Ko pridejo volitve, kriče, kako bodo pomagali ljudstvu, samo da dobe glasove, ko so pa izvoljeni, pa tudi ne store in ne dosežejo ničesar.

Rečem torej še enkrat: Ako se odpravi vojna, se odpravi s sveta največje zlo. Ne bilo bi potem draginje, ne bilo bi sovražstva, ne bilo bi državnih dolgov, ne bilo bi lakote in drugih takih nadlog. Državam ne bi bilo treba toliko davkov in davki, kar bi jih bilo, bi se porabili v boljše namene, za ljudsko prosveto, za blagostanje ljudstva. Vojna je tista nenasitljiva luknja, tsto nenasitljivo brezdnó, ki požira ves človeški trud, vso srečo in blagostanje človeškega rodu.

Napovejmo svetovno vojno proti tej barbarski ustanovi, in zagotovljena nam bo — boljša bodočnost!

(Konec.)

šiv ne drži šiva. Povemo pa, ne morda „Slovenčevemu“ dopisniku, temveč našemu članstvu, kar mu je itak že znano, da čaka vodstvo edino le ozdravljenja tov. dr. Mandića, na kar se takoj skliče občni zbor, ker so predpriprave za vse izpremembe in nove naprave toliko dozorele, da bi se bil občni zbor že sedaj lahko sklical, da ni tega preprečila bolezen predsednika. Poudarjamo, da je to našemu članstvu že znano, saj se je o tem govorilo že na raznih sestankih in sejah skupinskih odborov, izjavljamo pa to sedaj tudi javno, da tako zamašimo usta tudi tistim, katerim je N. D. O. tako zelo pri srcu, da ji vzlic temu, da niso niti njeni člani, posvečajo mnogo več skrbi, kakor pa svojim lastnim poslom, za katere se pač manj brigajo, kakor bi se morali.

Kakor smo že rekli, ne odgovarjamo „Slovenčevemu“ dopisniku, temveč izjavljamo, kar bi bili itak izjavili, zato nas tudi najmanj ne dirne, ako laže „Slovenčev“ dopisnik to ali ono, ne briga nas, ako šteje ta lažnik in obrekovalc „mesece, ki so bili določeni za življenje dr. Mandiću kot predsedniku organizacije“, saj mu jih on ne more niti skrajšati niti podaljšati niti za eno sekundo; ne briga nas, ako pravi, da „dr. Mandić ne doseže nobenih uspehov“, da „sploh ne more v gotove kraje tržaške okolice“, da „bo dr. Mandićeva slava ugasnila kmalu popolnoma“ — vse to nas ne dirne prav nič, ker pač vemo mi in naše delavstvo, koliko in kaj je dosegel dr. Mandić, ker vemo, da nihče nima pravice prepovedati ali predpisovati poti, po kateri naj hodi organizacija in dr. Mandić, kakor edino le organizacija sama, in ker končno, vemo, da laži in obrekovanja „Slovenčevega“ dopisnika niso v stanu niti najmanj škodovati pravnikomur, najmanj pa organizaciji in dr. Mandiću. Naj le laže in obrekuje, kakor se mu zljubi, mi gremo preko njega in njegovih laži in obrekovanj naprej do svojega cilja!

„ ZVEZA „

JUGOSLOVANSKIH ŽELEZNIČARJEV.

V št. 6 od 15. marca t. l. citira „Železničar“, glasilo mednarodnih železničarjev odgovor, katerega je sprejelo vodstvo „Zveze jugoslovanskih železničarjev“ o priliki, ko se je tajništvo internacionalnih železničarjev vprašalo, ali bi bilo za skupen nastop vseh železničarskih organizacij, da se doseže povišanje stanarine in vsa doklada za delavce v Trstu in okolici.

Odgovor je bil seveda tak, kakoršnega smo pričakovali od Kopača. Ta odgovor je prečital na odborovi seji in odpravili so bili zato, da se objavi celi odgovor Kopačev in se tega strokovnega glavnika mednarodnih železničarjev malo svetli. Ker pa je predsednik Z. J. Ž. tako mirne narave, je ravno on prigovarjal, da naj se objavijo le 3 glavnejše točke in naročilo se je uredništvu, da napravi kratki komentar, brez kaknega napada, ker naši člani si bodo že sami napravili sodbo.

In glejte pošteno ravnanje Z. J. Ž. se smatra s strani Kopača in njegovih pristašev za nepošteno in se nam hoče predbacivati, da smo nalašč zamolčali ostale točke njegovega odgovora. Ker pa naši člani seveda nimajo priložnosti čitati „Železničarja“, ker se ta skriva in se ne da niti za naročnino, in pa da J. Kopač ne bo mislil, da se mi morda bojimo objave njegovega odgovora kateri bi more obsoditi vendar le Kopača samega, prijavimo v sledečem njegov odgovor še enkrat in to v celoti. Člane Z. J. Ž. pa prosimo, ker so bili v večini tudi svoj čas Kopačevi člani, da komentirajo ta odgovor sami.

J. Kopačev odgovor, oziroma socialdemokratskih železničarjev se glasi:

P. n.

Zveza jugoslovanskih železničarjev v Trstu.

Na Vaš cenjeni dopis z dne 25. II. t. l., v kojem nas vabite, da bi z Vami skupno nastopili proti c. kr. žel. ministrstvu v zadevi povišanja stanarine in delavske doklade za Trst, Vam odgovarjamo sledeče:

1. Naša organizacija se smatra za edino upravičeno zastopnico železničarskih interesov nasproti kapitalističnemu izkoriščanju, ker je splošno avstrijska in stoji na edino pravilnem stališču razrednega boja.

2. Vaša in istej podobne „Zveze“ pa ne stojte na tem stališču in goje separatistične in šovinistične težnje.

3. Vi ste se odcepili od naše organizacije in stem porušili delavsko solidarnost.

4. Vi še dandanašnji sejete med železničarje razdor in ne delujete z nami vzporedno, marveč proti nam in stem proti železničarskim interesom.

5. Naša organizacija je storila pred Vami in brez Vas vse mogoče in potrebne korake pri žel. ministrstvu v svrhu zboljšanja železničarskih razmer in bo tudi nasproti sedanjemu odbijajočemu odgovoru žel. ministrstva po svoji lastni preudarnosti določila svoje nastopanje.

Sicer pa se mi itak ne borimo le za koristi naše organizacije, marveč za vse železničarje sploh. Uspehov našega dela bodo deležni vsi železničarji, tedaj tudi Vaša „Zveza“.

6. Ako hočete Vi sprejeti našo taktiko in naš boj za svoj! — svobodno Vam, toda skupen nastop z Vami je iz gori povedanih razlogov za nas — brezpredmeten.

Toliko v obvestilo.

S spoštovanjem

za železničarsko tajništvo Trst,
Via Boschetto 5

J. Kopač.

To je torej tisti, za nas po mnenju Kopača grozno ubijajoči odgovor, kateri obsoja vendar le Kopača in njegovo mednarodno, socialistično organizacijo. Ker je bilo vodstvo Z. J. Ž. tako pošteno, da ni hotelo kovati v tako resnem vprašanju s tem odgovorom zase kake ugodnosti, so nas imenovali nepoštenjake.

Danes pa vidimo, da so imeli prav nekateri odborniki, ki so rekli: Prokleto malo pozna Kopača, kdor misli, da ne bo on iz naše poštenosti koval kapitala zase.

Zatorej pa prepustimo sedaj besedo članom in lahko pošljejo komentarje uredništvu našega glasila „Narodni Delavec“.

zjz — Podružnica Maribor Z. J. Ž. Ustanovni občni zbor podružnice Maribor „Zveze jugoslovanskih železničarjev“ se vrši v soboto 23. aprila t. l. ob 8. uri zvečer v „Narodnem domu“ v Mariboru. Želeti bi bilo, da se udeležijo tega pomembnega ustanovnega shoda zastopniki že obstoječih podružnic Z. J. Ž. Tudi posameznim našim članom priporočamo udeležbo. Dnevni red se objavi prihodnjič. S to podružnico moremo biti tem bolj zadovoljni, ker se je ustanovila na skrajno ogroženi slovenski meji in bode poleg svojih stanovskih vprašanj odvrčala slovenske železničarje od narodnega propada in jih stem varovala narodnega izdajstva. Živela nova podružnica Z. J. Ž.

zjz — Članom Z. J. Ž. priporočamo društveno gostilno N. D. O. v Trstu, vogal Via Ghega in Via Carradori v bližini južnega kolodvora. Točijo se pristno vipavsko belo, istrsko črno vino dalmatinski opolo ter kraški teran. Pivo budvjeviško. Kuhinja domača, cene zmerne.

C. kr. kurilnica drž. žel. v Gorici. Kakor je opaziti, se je na posredovanje „Z. J. Ž.“ vsaj na videz spremenilo v trenutku nekaj na bolje. Pri tem moramo pripoznati, da je bil dvorni svetnik Galambos v tej zadevi vendar na svojem mestu, vsaj do trenutka, ko se je zopet sprejel v službo po najgriš krivici odpuščen kurjač Gesam. On, ki je imel korajžo povedati in razsvetliti nepošteno dejanje zatiralca, ki se je upal govoriti o naravnost za uslužbenec ne vzdržljivih razmerah, bil je po svojem predstojniku odpuščen. Tirali smo vso zadevo do preiskave in odpuščen Gesam je dobil zadoščenje stem, da je bil sprejet od istega načelnika po višjem ukazu zopet v službo. Tako je prav, in ako bi se to ne bilo zgodilo, bi se ta zadeva tirala tudi še pred višje mesto. Samo bi stavili na gospoda ravnatelja Galambosa prošnjo, da se odškoduje kurjač Gesam za te dneve, katere je bil po krivdi svojega predstojnika, oziroma c. k. železniške uprave, brez službe in zaslužka. Radovedni smo samo še, kaj je z Rotar-Rauterjem. Nočemo njemu najslabše, zahtevamo pa na vsak način, da pride od tukaj proč, ker on ni oas vreden souslužbenec. Zahtevamo, da se v Gorici izpremeni enkrat razmere, ker mi smo pripravljeni voditi vojno naprej, ako se ne ustvari pošteno premirje. Na vsak način pa se mora nehati s ponemčevanjem železnice in se priznati na domačih tleh zaslužek Slovincem.

zjz — Gorica, državni kolodvor. O velikonočnih praznikih je imel slavn načelnik Wieser zopet priliko, pokazati vso svojo surovost nasproti svojim podložnim trpinom delavcem. Na velikonočno soboto so morali delavci v skladišču delati do 8. ure, v nedeljo do 7. ure, v torek do 7 in pol zvečer. V nedeljo se

je tako priganjalo, da je moral celo skladiščni mojster voziti kareto. Ali je to spodobno delo za poduradnika? Ali temu ni dolžnost ustaviti se? Vsak bi tega gotovo ne delal. Kar se pa tiče uredbe dela, bi pa vendar prosili c. kr. ravnateljstvo državnih železnic, da pove načelniku Wieserju, da delavec ni živina, katere se mora pustiti gnati v delu, dokler ne onemore. Ko so se delavci na ta način mučili že 3 dni, je na to v torek pozno v večer postalo nekemu delovodji slabo vsled napornega dela, in ker revež seveda tudi od opoludneva še ni nič užil. Naznanil je to pazniku skladišča in odšel domu. Delavci so pomagali drugim, in ko so končali, so tudi oni odšli. In glejte in strmite: Načelnik Wieser je uvedel v sredo po Veliki noči preiskavo in poklical izmučene reveže na protokol in jih pri tem imenoval „ščuvače“. Ali bi se pri tem dejstvu človeku ne zježilo lasje. On, zlatoovratnik, ki sede k masno obloženi mizi, si gre lahko krepčat po dvakrat do 8. in pol zvečer svoj dobrorejeni trebušček, seveda nima pojma, kaj se pravi delati roboto za sramotno plačo po 14 ur na dan in stradati, da poka delavcu po želodcu in mu omagujejo telesne moči. Takega priganjanja je zmožen človek, ki nima niti malo čuta za trpina delavca z njegovo sramotno plačo in ga trpinči do obupa. Potem pa ga stavi v preiskavo in ga kaznuje po 1 do 5 K kazni, da mu zopet odje kos kruha. Takega človeka kot predstojnika bi imenovali culukafri — človeško zverino. C. kr. ravnateljstvo državnih železnic prosimo, da tudi tukaj poseže enkrat vmes in pouči objestnega Wieserja, da je delavec tudi človek.

zjz — Tovarišem v Ljubljani. — Mnogostevilni železničarji, ki jih štejemo v Ljubljani, bi se menda že enkrat lahko združili v malo trumico 20 članov, da bi se tudi tam ustanovila podružnica „Z. J. Ž.“ Ali v centrali Slovenije res ni slovenskega železničarja, ki bi imel pogum in zmožnost, ustanoviti in stopiti na čelo podružnici Ljubljana Z. J. Ž. Južna in državna železnica šteje menda vendar par sto slovenskih železničarjev.

zjz — Trst, južna železnica. Od vseh strani se slišijo in berejo pritožbe ali uspehi, samo od nas delavcev na južni železnici ni slišati ničesar, kakor da bi bilo vse v redu, mi pa bogve kako dobro plačani in zadovoljni. Žalibog temu ni tako. Imamo še tisti zastareli akord, in ako hoče kdo zaslužiti kake 4 krone, se mora celi dan mučiti, da bi izgubil lahko svojo dušo, ako pa je malo dela, pa se nam izplača borih K 244 na dan, katere plača je nam odmerjena kot navadna dnevna plača. In pri tem akordu se moramo mučiti in uporabljati naše telesne moči celih 5 let, prej da postanemo štabilni. Vsak gospodar spozna delavne sposobnosti svojega delavca gotovo v 2 mesecih, samo pri železnici je za to treba 5 let, in šele po tem času je mogoče postati stabilen delavec. Po zdravi pameti bi si mislili, da bi železniška uprava vsaj po 3 letih že mogla spoznati zmožnosti svojih delavcev in jim po 3 letih dati štabilno mesto. Ko postanemo po sedanjih razmerah po 5 letih srečno štabilni, dobimo beraško plačo K 340 na dan in zopet po nadaljnjih 3 letih 10 vinarjev več ter je mnogo delavcev, ki služijo že po 8, 10 in 15 let in imajo dnevno plačo K 350. Res imamo poleg te plače neko miloščini podobno doklado, to je vsake 3 mesece 9 K — ako nismo bolni, če je pa je eden ali drugi bolan, pa se mu še to odtegne. Potem so tisti imenitni procenti, ki se delijo na koncu leta — ali pa tudi ne. Ako po računu južne železnice kaj ostane, dobimo kaj, drugače pa moramo šele dregati, ker znano je, da kadar ima železnica kaj dati, nima nikdar denarja za uslužbenec. Za preteklo leto smo dobili delavci II. kategorije 6 do 8 K, I. kategorija 14 do 16 K, seveda šele po naših osebnih zahtevah, ko smo bili po večkrat pri načelniku, drugače bi morali morda še delavci kaj plačati železnici.

Stavili bi mi darekovi južne železnice predlog, naj odmeri delavcem I. kategorije k današnji njih plači na dan 80 vrn., II. kategoriji pa 60 vrn. Mi bi pa južni želez. pustili akord in tisto milostno doplačilo. Ako pomislimo, da ima danes v Trstu vsak težak 4 do 5 kron na dan, se moramo res čuditi, zakaj smo mi pri takem važnem podjetju, kakor je železnica, tako slabo plačani. Menda samo zato, ker smo — železničarji. Od te beraške plače pa se mora še plačevati za provizijski fond in to, ker se je ta še le v zadnjem času ustanovil, po 5, 10 in 14 let nazaj. Koliko se bode nam odmerilo tiste pokojnine, ne vemo. Sicer se je nam površno to po-

vedalo v službi, ali mi imamo pravico zahtevati, da se nam da to črno na belem in sicer v našem materinem jeziku, to je za nas Slovence v slovenskem, za druge pa v njih jeziku. Tem našim poštenim zahtevam južna železnica, ako je ona le količkaj naklonjena svojim trpinom, mora pritrditi. Trpin delavec.

zjz — Delavce rokodelce državne železnice vabimo, da pridejo v sredo, dne 20. aprila, ob 7 in pol zvečer na razgovor v društvene prostore, Via Lavatoio št. 1, I.

zjz — Podružnica Dutovlje Z. J. Ž. Dne 3. t. m. se je vršil sestanek podružnice Dutovlje Z. J. Ž., na katerem se je z ogorčenjem protestiralo proti z dnem 1. marca t. l. na novo odmerjenim plačam železniškim delavcem in to še posebej za naše kraje. Kdor zna izhajati človeško za družino na dan s K 2,30, ta mora biti umetnik ali pa živet, kakor pes, ker človeškega življenja si pri tej plači s celo družino ni možno misliti. Neki gospod se je celo izrazil, da prožnemu delavcu zadostuje tudi K 1,80 na dan. Ali je ta gospod pri zdravi pameti, tisto nismo mogli preiskati, vendar pa mora biti poseben talent za nakupovanje svojih življenjskih potreb. Eno uro hoda oddaljen, mora prožni delavec potem biti v delu od 6. ure zjutraj do 6. ure zvečer, in mislimo, da si krvavo zasluži borih K 2,30. Gosпода seveda lahko govori, ki ima lepo in tudi naravnost krasno plačo. Samo tega noče videti, koliko se od nas za našo nesposobno plačo zahteva, in posebno še delovodja, kateremu naloži železniški mojster toliko ukazov, da se mu kar po glavi meša. Ker pa vsak podložnik rad ustreže svojemu predpostavljenu, se mora pri vsaki preobrnitvi seveda mučiti, in delati mora vsak delavec celi dan ob suhem kruhu, ker si drugega za okrepčanje svojih moči ne more privoščiti in to po leti večinoma še z do kože premočeno obleko, po zimi pa včasih z zmrznjenimi ušesi. Pri železnici je pač že tako. Tam, kjer ni potreba, se meče denar pri odprtih oknih proč, kjer pa je potreba, tam pa je blagajna zaprta z devetimi ključavnicami. Upamo, da tudi druge podružnice protestirajo proti tem beraško odmerjenim plačam, in mi se po lepo zahvalimo tistim kimovcem v delavskem odboru, ki tako imenitno pritrdijo vsemu, kar določijo pri seji pri zeleni mizi veliki gospodje z mastnimi plačami. Res imeniten mora biti ta delavski odbor in vredno bi bilo, postaviti ga v kako stekleno omaro.

zjz — Za podporni fond. O priliki sestanka podružnice Dutovlje Z. J. Ž. so zložili navzoči železničarji K 240 za podružnični sklad. Hvala zavednim članom Z. J. Ž.

Podružnični odbor.

zjz — Podružnica Kranj Z. J. Ž. Dne 4. t. m. se je vršil na Rakovci (postajališče Sv. Jošt) sestanek železničarjev v gostilni Indihar. Sestanka se je udeležilo kakih 25 železničarjev, od katerih sta bila dva prima-rdečkarja. Seveda sta delala ta dva posebne vrste slovenska železničarja opozicijo, in to posebno skladiščni paznik in delavec-mizar iz Podnarta. Grozno jih bode organizacija „Z. J. Ž.“. Ali nazoni tega skladiščnega paznika so pa že poseane vrste. Rekel je med drugim, da tudi nemški železdec potrebuje hrane in ne samo slovenski, zato je mednarodna (?) social-demokratska organizacija gotovo boljša, kakor pa Z. J. Ž. Gotovo ta človek še ni imel prilike bivati med Nemci in slišati, kako oni o nas govorijo, drugače bi ne govoril tako toplo za Nemce. In ni se nam treba čuditi, ako nas imenujejo Nemci manjvredni narod, ako se pojavi taka stranka, kateri pripada tudi ta skladiščni paznik, ki zasramuje sam sebe kot Slovence in se priljuje Nemcem, ker kdor ne spoštuje samega sebe, ni vreden, da ga spoštuje drugi. In ravno socialisti so sramota slovenskega naroda, ker oni naš narod sramotijo, nemškemu pa delajo tlako. Privoščili bi temu bratnemu pazniku, da bi prišel enkrat med Nemce in videl bi, kako hitro bi moral on zatajiti svoj materni jezik, ako bi hotel imeti še kruba med Nemci, akoravno je uslužbenec c. kr. drž. železnice. Žalibog, da moramo biti ravno mi Slovenci tako nesrečni, da imamo na tisoče takih poturic, med tem ko nas Nemci brezobzirno zatirajo in preganjajo, in ako je to tudi pri kakem c. kr. državnem podjetju. Vsem takim, kakor je ta skladiščni paznik v Podnartu, bi želeli iz srca srečno pot med Nemce.

zjz — Izid volitev v zavarovalnico proti neugodam. Ker se povprašuje od raznih strani o izidu volitev za zavarovalnico proti neugodam, naznanjamo, da nam oficijelni izid še ni znan, ker c. kr.

raynateljstvo državnih železnic in smatralo za potrebno, da pokliče k četvi glasov tudi zastopnika Z. J. Ž., akoravno je dobro vedelo, da smo postavili lastna dva kandidata. De ne pričakujemo zmage, smo pisali že poprej in to temnanj, ker imajo cel volilni aparat v rokah socialisti, katerim asistira c. kr. ravnateljstvo. Pač pa smo dosegli po komaj 4 mesecih, kar se je ustanovila „Z. J. Ž.“, jako lep moralni uspeh in stem smo tudi zadovoljni. Lahko bi protestirali proti volitvam, pa to opustimo in se bomo videli zopet po 3 letih. Dosegli smo lepo število, skoraj 1800 glasov. Izvoljena sta pa kandidata socialistov.

Domače vesti.

d — Zdravje tov. dr. Mandiča se je v zadnjem času znatno izboljšalo. Slovensko delavstvo, ki je na eni strani z velikim strahom, na drugi pa z najodkritosrčnejšim sočutjem spremljalo njegovo bolezen, se je v resnici oddahnilo. Zato mu kliče: Bog živi našega tovariša predsednika in da skoraj zopet čil in zdrav stopi med nas!

d — Prvi majnik. N. D. O. se pripravlja, da tudi letos praznuje z vso slovesnostjo delavski praznik, prvi majnik. Natančneje danes še ne moremo poročati, pač pa je gotovo, da se v nedeljo, dne 1. majnika, dopoldne vrši veliki manifestacijski shod, popoldne pa velika veselica. Ob priliki tega delavskega praznika izide naš list v slavnostni, precej povečani obliki. V prihodnji številki poročamo o stvari natančneje.

d — Socialisti in mestna plinarna. Vprašal bi kdo, kaj je neki tako silno pri srcu socialistnim demokratom delavstvo v mestni plinarni. Odgovor je prav lahek: bližajo se volitve v bolniško blagajno. Plinarniško delavstvo je vse v okrajni bolniški blagajni, in ker se socialistnim demokratom silno tresejo hlače, da propadejo pri teh volitvah, ker se na eni strani boje nas, na drugi pa Pagninija, zato tako hite z „organizacijo plinarne“, da bi si zagotovili glasove plinarniškega delavstva. Zato jim je naenkrat usoda plinarniškega delavstva tako pri srcu. Toda zmotili so se, vsaj pri našem slovenskem delavstvu, ki nikakor ni voljno delati štafaže socialistnim demokratom in hoditi zanje po kostanj v ogenj!

d — Kakor mačka okrog vrele kaše hodijo socialisti okrog delavcev v mestni plinarni. Pripravljali so stvar že sicer dalj časa, sedaj pa so prišli na dan z močnikom, ki so skuhal — organizacijo plinarniškega delavstva. Izvolili so že odbor, sestavili pravila itd. V odbor so vzeli tudi dva naša, češ da stem pokažejo, da je stvar popolnoma nedolžna. Kdor je toliko neumen, da verjame njihovim priliznim besedam, jim seveda sede na limanice, kdor pa ima le količkaj soli v glavi, pa ve, da vse to ni nič drugega, kakor zanjka, s katero bi socialisti radi kar naenkrat potegnili vse plinarniško delavstvo v svoj koš. Da naravnost ne bodo povedali tega, je vendar umevno, in prav zato, da ne bi delavstvo izpoznalo, kaj hočejo, prav zato delajo tako prikrito, prav zato tako skrivajo svoj namen. Če pa pogledamo stvari nekoliko bolj do dna, pa vidimo takoj konjsko kopito rdeče internacionale. Naj so nameni, ki so na papirju, še tako lepi, je glavni namen edino le ta: odtegniti plinarniško delavstvo drugim organizacijam in je zvabili v svojo. Poudarjamo pa še prav posebej, da gre tu pred vsem za slovensko delavstvo, učlanjeno N. D. O. In če pogledamo, na kake ludi se naslanjajo socialisti pri tem, je stvar še tem jasnejša. Socialisti se opirajo na — regnikole, torej na tiste ljudi, ki zlasti v plinarni odjedajo kruh domačemu delav-

stvu. Kar je poštenega slovenskega in tudi italijanskega domačega delavstva, se že dolga leta bojuje proti uvažanju inozemcev v Trst. V sami plinarni je vsaj 110 regnikolov! In tem ljudem, ki so seveda pristajali socialistov, na ljubo naj bi slovensko delavstvo vstopalo v organizacijo, ki je osnovana prav zato, da bi socialisti regnikoli počasi iztisnili vse domače, zlasti pa slovensko delavstvo iz plinarne, da bi potem v njej gospodarili socialisti-regnikoli, kakor bi se njim zljubilo. Slovensko delavstvo bi si s takim korakom samo nastavilo nož na prsi. Nova organizacija, utemeljena po socialističnem mestnem svetovalcu Cerniutzu in sodrgu Kopaču, pač ne more biti drugačna, kakor socialno demokratična. In ali je mogoče biti obenem član N. D. O. in član socialno-demokratične organizacije? Kdor je poštenjak mu je to nemogoče. Morebiti se najdejo med socialistnimi demokrati ljudje, ki so zmožni take neznajčnosti, med slovenskim delavstvom takih neznajčev ne bo.

d — N. D. O. so prezrli. V štev. 99. „Edinosti“ čitamo pod naslovom „Gospodarstvo“ poročilo o sklepu načelnštva in nadzorništva „Tržaške posojilnice in hranilnice“ o razdelitvi čistega dobička za l. 1909. To poročilo omenja, da se je sklenilo razdeliti med 18 raznih narodnih društev 5750 K. Podpore dobi kmetijska družba, razna dijaška podpora društva, družba sv. Cirila in Metoda, učiteljsko društvo, dramatično društvo, pevsko in glasbeno društvo v Trstu, zavod sv. Nikolaja in družba sv. Rafaela. Prav je tako, saj so ta društva vsa potrebna podpore, ali zabolelo nas je, ko smo videli, da je slavno načelnštvo in nadzorništvo popolnoma prezrlo podporni zaklad N. D. O., katerega se sploh še ni spomnilo, odkar obstojita zaklad. Zabolelo nas je tembolj, ker vemo, da je med tisoči čistega dobička, ki ga razdeljuje ta zavod, gotovo lepo število delavskih vinarjev, ki pa skupaj tvorijo tisočake in tisočake. Če podeli n. pr. „Delavsko konsumno društvo pri sv. Jakobu“ od svojega dobička, ki je iznašal 3133 K, podpornemu zakladu N. D. O. 50 K, torej eno dvainšestdesetino, dasiravno njegove finančne razmere niso tako sijajne, kakor one „Tržaške posojilnice in hranilnice“, bi, mislimo, bilo samo človeško, ako bi se tudi ta zavod spomnil ob priliki razdelitve 61.243 11 K čistega dobička onega slovenskega delavstva, ki je vendar v Trstu, kakor bo morda tudi slavnemu načelnštvu in nadzorništvu znano, tisti činitelj, brez katerega bi se težko moglo govoriti o tržaškem slovenstvu. Ne rečemo nič več, kajti nihče ne more nikomur predpisovati, komu naj nakloni svojo ljubezen, vemo pa, da je že precej star pregovor, ki pravi: roka roko omije, obe pa lice!

d — Veliki socialist dr. Puecher je ena glavnih oseb pri okrajni bolniški blagajni. Vprašali bi ga radi samo nekaj. Zgodi se namreč slučaj, da mora okrajna bolniška blagajna sodnijskim potom iztirjati od tega ali onega delodajalca zaostale prispevke. Ta posel opravlja seveda dr. Puecher. Ta veliki socialist zaračuna za tak posel n. pr. 14 K stroškov ter pravi, da se ta vsota potem porabi za podporo vdovam blagajniških članov. Vprašamo torej tega velesocialnega dr. Puecherja: Kdaj je izdala okrajna bolniška blagajna ali pa on, dr. Puecher sam, kak izkaz o takih dohodkih in o njih uporabi v podporo vdov? Naj nam odgovori na to vprašanje in sicer predno se izvrše nove volitve!

Članom pevskega zbora naznanjamo, da se vrše pevske vaje redno ob torkih in petkih v veliki dvorani ob 8. in pol zvečer; pristopajte torej kolikor morete k zboru. Sprejemajo se tudi pevke.

d. — Volitve v okrajno bolniško blagajno v Trstu so razpisane na dan 8. maja t. l. Dosedaj je bila okrajna bolniška blagajna, namreč od 1. aprila 1906 pa do sedaj, v rokah socialistnih demokratov. Socialistni demokrati pač dobro vedo, kaj se pravi imeti v svojih rokah tak zavod, kakor je okrajna bolniška blagajna, in zato so že sedaj začeli celo sveto križarsko vojko, da si še za nadalje pribore edino oblast v tem zavodu. V svojem glasilu „Lavoratore“ že v par številkah trobentajo in bobnajo o velikanskih dobrotah, katere so baje delili v teh štirih letih med tržaško delavstvo. Posebno torkov „Lavoratore“ je tako polen samohvale, da se že kar gnusi človeku, ako bere te tirade poveličevanja socialnodemokratičnega „dela“. Če pa pogledamo stvari do dna, pa vidimo, je precej drugačna, kakor jo pa slikajo socialnodemokratiški samohvalilci. „Lavoratore“ se zlasti baha s svotami podpor, ki so se izplačale tekom socialnodemokratske uprave bolniške blagajne. Pravi, da se je leto za letom izplačalo vedno več podpor, katere so n. pr. leta 1909 iznašale 1.092.780,35 K, dočim so l. 1906 iznašale samo 814.058,97 K ter pristavlja, da je to zasluga socialistnih demokratov, da te številke govore dovolj jasno. Da, dovolj jasno govore te številke, a niti najmanj za socialne demokrate. Podpore so se izplačale, ker so se morale izplačati. Član bolniške blagajne, ki redno plačuje, ima, če oboli pravico do podpore in blagajna jo mu mora izplačati, pa naj bo v rokah kogarkoli. Če se je izplačalo več podpor, kakor se jih je prej, so se pač izplačale te podpore, ker je toliko članov obolelo in imelo pravico do podpore. Lahko so se pa izplačale te podpore, ker se je število članov bolniške blagajne v teh letih ogromno pomnožilo in je imela blagajna tudi mnogo več dohodkov, kakor prej. Seveda „Lavoratore“ to previdno zamolči, zato ker pri tem socialistni demokrati nimajo pravnobnih zaslug, kajti član ene ali druge bolniške blagajne mora biti vsak delavec, in ker se število delavstva v Trstu vedno množi, zato je tudi število članov bolniške blagajne vedno večje. Ako se baha „Lavoratore“ z imenitno upravo bolniške blagajne, mu za danes povemo samo nekaj, kar prav posebno osvetljuje to „imenitno“ upravo Okrajna bolniška blagajna je tedaj imela, ko so jo sprejeli socialistni demokrati, 151.000 K čistega dobička, dandanes, po štirih letih socialnodemokratske uprave, pa ima, kar je javna tajnost, okrog 25.000 K — primankljaja! Pač se je lahko potem bahati z „imenitno“ upravo in visokostjo podpor, ako se napravi v štirih letih od 151.000 K dobička 25.000 K izgube, torej ako se

zagospodari v 4 letih okroglo 176.000 K. Toliko o tej stvari za danes, prihodnj nekoliko več!

d. Čudno ravnanje. V zadnjem čas opazamo pri nas neko čudno, nam naravnost neumljivo ravnanje gotovih „narodnih“ tvejk pri nameščanju njihovih uslužbencil. Vsem je dobro znano, da je v N. D. O. dovolj nezaposlenih delavcev na razpolago ki iščejo zasluzka, a dotične tvrdke iščejo naših delavcev, ne, ne oglašajo pri nas, temveč iščejo delavcev rajši drugo celo z oglasi po italijanskih listih. To naravnost sramotno za take „narodne“ tvrdke, in če ne bodo prenehale s takim nenarodnim ravnanjem, jih bomo breusmiljenja razkrinkali pred vso slovensko javnostjo. Kdor tako dela, ne zasluži več imena — naroden. Iskali smo tu vzroka takemu ravnanju, in mislimo, da smo zadeli pravo, ako trdimo, da jih natavaja edino le sovraštvo proti N. D. O. katera hoče narodno delavstvo pripraviti do samozavesti. Seveda organiziran delavec se ne da tako nesramno izrabljati, kakopa neorganizirani revež. In to jih bolTorej, kakor smo rekli: pamet, sicer prdemo na dan z imeni!

d — V protest proti „Lavoratorjevim lažem je podaril tov. Lokar 1. za „Narodnega Delavca“. Hvala! Naj našel mnogo posnemovalcev!

d. — Beseda o slovanskem obrednem jeziku pri katoliških jugoslovanih je naslov knjižice, ki je izšla koponatis člankov, ki jih je priobčila „Edinost“ v odgovor na škofa Nagla poslovno pastirsko pismo. Čisti dobiček je namenjen zgradbi novega poslopja slovenske šole pri Sv. Jakobu v Trstu. Priporočamo našemu delavstvu v nakup. Dobiva se v tiskarni „Edinosti“.

DOPISI.

Delavske razmere v Krmelju n Dolenjskem. Dne 20. marca t. l. je priredila naša N. D. O. svoj prvi javni shod pri Levičarju v Krmelju. Shod je bil z razmere v Krmelju jako povoljno obiskain delavstvo je z napetostjo sledilo govornikom. Tu smo videli, da naši nasprotniki „demokrati“ ne vidijo, kje se god krivica, ali bolje rečeno, se jim ne zavedno, da bi posegli vmes in odstranili krivice, katere se gode rudarjem v Krmelju. Pač pa se je N. D. O. upala kljub temu da ni imela do takrat še nobenega stika s tamošnjim delavstvom, nastopiti takoj javnim shodom. In že njen prvi nastop je pokazal, da je edino N. D. O. res pravi zaščitnica ubogega trpina delavca. Dobro vemo, da čaka njo še mnogo dela a za upanje v njo je neomajano in delavstvo je spoznalo v njej svojega odrešenika.

Pred leti se je v Krmelju ustanovila neka akcijska družba. Dosegla je, da s

Največja slovenska manifakturna trgovina v Trstu.

Križmančič & Breščak

ulica Nuova št. 37.

V zalogi se nahaja velikanska izbira vsakovrstnega modernega blaga, za spomlad in leto, moške in ženske obleke, raznovrstno perilo, preproge zavese itd. Velikanska izbira vsakorsne drobnarije, za šivilje in krojače vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

Udom N. D. O. dajeva 10% popusta

☒ Priporoča se kot Slovenca slav. občinstvu za najobličnejši obisk. ☒

Delniška glavica: **OSREDNJA BANKA ČEŠKIH HRANILNIC** Vlog okoli: **K 15.000.000.** **K 100.000.000**

Telefon 19-95. Podružnica v Trstu — Piazza del Ponterosso 3. Naslov za brz.: SPOROBA NKA

4% vloge na knjižice. **Premijene vloge 4³/₄%**

MENJALNICA. — BANČNO TRGOVANJE VSEH VRST. — Centrala denarnih zavodov avstro-ogrskih. — Izdaja sirotinsko-varne 4% bančne obligacije.

Konsumna zadruga N. D. O. Prodajalne: ulica Bosco 17. II. ul. Miramare

: Telefon: štev. 23-21. :: III. v Škednju.

Čisti dobiček tega Vašega prvega go-spodarskega podjetja je namenjen le Vam in Vaši svetli stvari!

Uradne ure: 9 — 12., 2.30 — 5.30. — Brzoglavl: „**JADRANSKA**“ — Trst. — Telefon: 1463 in 973.

A. B.

Književne novosti:

GREGOR IČ: Poezije, zv. IV.	K	2:20
		vezano " 3:20
GOVEKAR: „Dobra gospodinja“,		
gospodarska knjiga za naše mlade		
gospodinj, vezano		2:80
„Štiri ruske slike“, povesti	"	—60
BENES: „Brodkovski odvetnik“	"	1:50
Kip Gregorčiča	"	4:

Vsakovrstne mašne knjige po raznih cenah.

NOVOST! NOVOST

**Nakiti! za dvorane in vrte pri
:: zabavah ::**

Vse te knjige, papir in potrebščine
se dobivajo v

Slovenski knjigarni in papirnici
Josip Gorenjec

TRST, Via Valdirivo 40.

Josip Stolf mizarski mojster
TRST, ulica Belvedere št. 8. izdeluje vsakovrstna mizarska dela.

Podpisani priporoča sl. občinstvu in članom „N. D. O.“ svojo

Pekarno sladščičarno in tovr biškotov

y ulici del Belvedere št. 57.

Vedno svež kruh za velikonočne praznike sprjema pečiva torte, pince, potice, i, t, d. kar se tudi v pekarni razpolaga na občno željo in izbiro.

Udani **Lovrec Rebula**